

1
07

Reimari

1/2007 | Partiolippukunta Merituuli Ry

TOIMITUS:

Päätoimittaja Ulla Pirkola
ulla.pirkola@luukku.com

Taittaja Pekka Kuru
pekka.kuru@partio.fi

Toimittajat:

Tiina Reponen
Miro Lapinoja
Antti Gärding
Sanni Mäkinen
Salla Törmänen

Kannen kuva:

Antti Gärding

JULKAISIJA:

Partiolippukunta Merituuli Ry
www.lpk.partio.fi/p-ppp/metu/

JUTTUJA?

ulla.pirkola@luukku.com

Sisälylys

Pääkirjoitus s. 3

Lpkj:n tervehdys s. 4

Utiset s. 5

Suunnaksi Suuntima!
Meripartiojohtajapäivät

Kolonsalat..... s. 9

Osa I: Martta-mummo

Toiminta s. 10

Puuron siivittämiä lupauksia
Hankipallo

Kynäniekan kaupan varressa

Tapahtumat s. 14

”Musta tulee isona peeji!”
Oppimista ja yhdessäoloa

Venesanasto s. 16

Mitä kuuluu... s. 18

Mitä kuuluu Tero?

Sudarisivut s. 19

Vartiolaisen palsta s. 20

Herkkunurkka s. 21

Juorut s. 22

Ö aapisen laidasta s. 24

Mistä on talvi tehty?

Lapasista, villamyssyistä, puusuksista ja rattikelkoista, lumihiutaleista, valkoisista nietoksista sekä ripauksesta auringonpaistetta.

Tämän kevään talvileirille, Hankipallolle, tilattiin totuttuun tapaan rutkasti auringonpaistetta sekä vain siedettävä astemäärä pakkasta. Johtajisto mietti kevään Ammentailla päänsä puhki keksiäkseen uutta leiriohjelmaa, ja huippuhan leiristä tulikin!

Partiorintamalla on mietitty uudenlaista ohjelmaa myös hieman lippukuntia ylemmällä tasolla. Suomen Partiolaisten ohjelmauudistus on määrä toteuttaa ennen vuotta 2010, ja silloin onkin luvassa ihan uudet ikäkausiohjelmat. Uudistuksen taustalla on partion viime aikoina laskenut jäsenmäärä sekä erityisesti nuoruusikäisten määrän nostaminen. Reimarin toimitus mietti, että mitä hieno ilmaus nuoruusikäinen tarkoittaa. Tietäisitkö sinä? Päätoimittaja ei nimittäin ihan heti keksinyt. Päätoimittaja itse lukeutuu uudistuksessa ikäsarjaan ”Jälkinuori”. Kiva ilmaus :)

Uudistuksen taustapaholaisena häärii myös yksi merituulelainen, kun Reimarinikin taittajana tutuksi tullut Pekka on ikäkausiuudistuksen graafinen suunnittelija. Paitsi uudistuksen takana häärimisestä, meillä merituulelaisilla on aihetta olla ylpeä myös jostain muusta. Nimittäin siitä, että meillä ei jäsenmäärä ole laskenut. Jäsenmäärämme on sen sijaan jopa hieman noussut viime vuosina, ja valitettavasti monia innokkaita on jouduttu käännyttämään kolon ovelta takaisin. Johtajia kun ei vain tunnu olevan tarpeeksi paljon. Ei, vaikka lippukunnassamme on paljon myös SP:n korostamia nuoruusikäisiä. Ehkäpä uudistus tuo meillekin vielä lisää näitä nuoruusikäisiä ja kaikkia muunkin ikäisiä...

Lapasvasemmalla,

Ulla

Hei! Tämän näköistä talvipartiontia on toukokuussa ilmestyvässä partiopostimerkeissä. Näytikö Hankipallolla leireily samalta?

Tervehdys kaikille lippukuntalaisille ja muillekin!

Kevät on ehtinyt jo vauhdilla eteenpäin ja tovi sitten oli lippukuntamme vuosikokous. En tiedä tietävätkö kaikki nuoremmat partiolaiset mikä vuosikokous on. No, kerron tässä nyt muuttaman tiedon jyväsän tästä joka vuotuisesta kokouksesta.

Lippukuntamme, Merituuli ry on rekisteröity yhdistys. Lain mukaan yhdistyksellä on erilaisia velvoitteita, yksi tällaisista asioista on vuosikokouksen pitäminen. Vuosikokouksen ajankohta on määrätty yhdistyksen säännöissä, meillä sen tulisi olla tammi-helmikuussa. Vuosikokoukseen saa osallistua kuka tahansa, mutta ehdottaa ja äänestää saa ainoastaan yhdistykseen kuuluva 15 vuotta täyttänyt jäsen. Mitä siellä kokouksessa sitten tapahtuu? Ensinnäkin siellä puhutaan paljon rahasta ja siitä miten rahaa on kuluvana vuotena käytetty, toiseksi siellä päätetään lippukunnan toimintasuunnitelmasta tulevalle vuodelle. Aivan, lippukuntakin tekee toimintasuunnitelman niin kuin laumat ja vartio. Tällä tavoin tiedetään mitä on tulossa vuoden aikana, ettei tulisi mitään yllätyksiä.

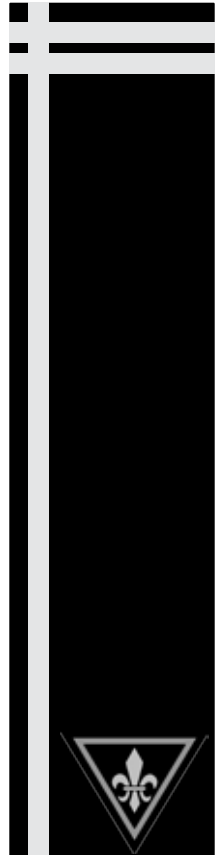
Vuosikokouksen ehkä mielenkiintoisin ja varmaan myös tärkein osa on kuitenkin se hetki kun valitaan uusi lippukunnanjohtaja ja uusi hallitus. Ja niin se oli tälläkin kertaa, hiljaisuus tuli saman tien kun siirryimme tähän vaiheeseen. Niin, minä jatkan lippukunnanjohtajana, mutta en täyttä vuotta. Pestini loppuu heinäkuun lopussa, eli juhlaleirin aikana ja Kipa jatkaa siitä seuraavaan vuosikokoukseen lippukunnanjohtajana. Tänä vuonna emme harmittavasti joutuneet turvautumaan äänestykseen, kun hallitus paikkoja jaettiin, mutta luotan että tulevina vuosina sinne on tunkuakin. Hallituksessa tulevan vuotena toimivat Esko Sipola, Päivi Loppi, Kirsi Indrén, Antti Gärding ja Ulla Merihaara. Lisäksi Elina Paloniemi on varajäsen ja aloittaa varsinaisen hallitus pestin syksyllä.

Pirteää kevään jatkoa kaikille,
vasemmalla heiluttaen

Tero

Lippukunnanjohtaja
Tero Suutari

**Muista ilmoittautua
Suuntimalle huhtikuun
loppuun mennessä!**

Uutiset

Suunnaksi Suuntima!

Ulla Pirkola

Metu

Reimarin toimituskunta odottaa kuumeisesti juhla-leiri Suuntimaa, ja päättikin kysäistä leirinjohtaja Paukulta, että mitä leirillä on luvassa...

Hei, Paukku! Kuinka Suuntiman suunnittelu on edennyt?

Suuntiman suunnittelu on edennyt mukavasti. Meillä on toimielias ja hyvä staabi, jossa jokaiselle on jaettu hommat ja jokainen staabilainen valmistelee innokkaasti tulevaa juhla-leiriä. Ohjelma on jo melko hyvin paperilla kasassa ja tärkeitä hankintojakin on hieman mietitty. Tekijöitä tarvitaan toki vielä etenkin turvaan ja keittiölle. Siihen haastaisinkin partiolaisten vanhempia. Suuntimallehan on helppo tulla tutustumaan partioleirielämään, kun se on niin lähellä eli Fantissa.

Uskallatko vielä paljastaa mitään mitä leirillä on luvassa?

Luvassa on monipuolista ja toiminnallista ohjelmaa leirialueella, merellä ja kaupunkilakin. Lippukunnan h-vene Matilda on toki myös leirillä mukana ja sillä päästään purjehtimaan. Lisäksi melonta on ollut aiemminkin huippusuositusta, joten se toive

on otettu nytkin huomioon. Iltanuotio on toki myös ohjelmassa ja leirin jälkeen varitiolaisilla ja sudenpennuilla komeilee uudet taitomerkit partiopaidoissaan.

Kiva kuulla! Toivottavasti leirillä nähdään paljon meitä merituulelaisia – ja vanhempia myös!

Kuva: Ulla Meriluoma

Tämän vuoden
meripääpäivillä Metua
edusti meripartio-
ohjaajamme Antti Gärding.
Löydätkö Antin kuvasta?

Meripartiojohtajapäivät Pietarsaari 3.-4.3.

Suomalaisen meripartion vuosittainen päätapahtuma on Meripartiojohtajapäivät. Viikonlopun aikana käydään SP:n meripartioryhmän johdolla läpi ajankohtaisia meripartioasioita, tehdään meriaiheisia ekskursioita, vaihdetaan kuulumisia ja verkostoidutaan. Tänä vuonna Meripj-päivät pidettiin 3. - 4. 3. Pietarsaarella paikallisen merilippukunta Jakobstads Sjöscouterin isännöimänä.

Antti Gärding

Metu

Tämän kertaisissa Meri-pj-päivissä oli poikkeuksellista se, että ne järjestettiin kaukana Etelä-Suomesta, jonne suomalainen meripartiotoiminta on painottunut. Lisäksi oman leimansa toi se, että 60 % pietarsaarelaisista puhuu ensisijaisesti ruotsia. Niinpä esimerkiksi majapaikkamme vastaanottovirkailija tervehti aina kaksikielisesti, aloittaen ruotsilla. Jotkut lukijoista ehkä tiesivätkin, että Pohjanmaan piirin alueella on meritoimintaa kolmessa suomenkielisessä lippukunnassa, mutta moniko tiesi, että samalla alueella, vain 200 km päässä Raahesta, toimii myös kaksi ruotsinkielistä merilippukuntaa?

Tapahtuman tukikohtana toimi Kaupunginhotelli, joka on hotelliksi hieno ja partiotapahtuman pitopaikaksi poikkeuksellisen hieno. Majoituimme kahden hengen huoneisiin ja söimme kaikki ateriat hotellin ravintoloissa. Viralliset osuudet tapahtuivat hotellin kokoushuoneessa ja illalla luonnollisesti saunottiin hotellin saunassa.

Seuraava Satahanka ensi vuonna

Tapahtuman ensimmäinen virallinen osuus alkoi kaikkien reilun 30 osallistujan esittämismisellä, minkä jälkeen kuulumme leirinjohtaja Jouni Riihelän tietoisuuden tulevasta Satahanka XI -leiristä. Satahankahan on 4-6 vuoden välein järjestettävä valtakunnallinen ja kansainvälinen meripartioleiri. Seuraava Satahanka pidetään kesällä 2008 Ahtelassa, Turun saaristossa. Leirin teko on jo kovas-

sa vauhdissa, vaikka muutama kymmentä avainhenkilöä onkin vielä pestaamatta. Satahanka-osuuden jälkeen kuulumme vielä todella pikaisen yhteenvedon uudistuneesta vesikulkuneuvorekisterilainsäädännöstä.

Virallisen osuuden jälkeen oli vuorossa mielenkiintoisin ohjelmanumero: kaksituntinen vierailu Nautorin veneveistämölle, jossa rakennetaan maailmankuulut Swan-purjeveneet. Swan on maailman arvostetuin venebrändi ja maailmalla nimenä samalla viivalla mm. Nokian kanssa. Halvinkin, 45-jalkainen eli 15-metrinen Swan maksaa miljoonia euroja. Kokonaan Suomessa rakennettavat Swanit tuodaan osina Pietarsaareen ja kootaan ja testataan siellä. Pääsimme näkemään 6 eri työvaiheissa olevaa venettä, joista suurimmat olivat 100-jalkaisia eli 33-metrisiä.

Vierailun jälkeen palasimme hotelliin välipalalle ja toiseen viralliseen osuuteen. Kuulumme lyhyen ikäkausiuudistusinfon ja pohdimme partiomenetelmän toteutumista meripartiossa. Yleisellä tasolla kaikki olivat yhtä mieltä siitä, että partiomenetelmä toteutuu meripartiossa lähes automaattisesti, toisin kuin maapartiossa. Ikäkausiuudistusinfon aikana kuultiin myös paras kuulemani esitys partion tavoitteista, partiomenetelmästä ja partio-ohjelmasta sekä siitä, miten ne liittyvät toisiinsa.

Partiolaiset a la carte -aterialla

Päivän kääntyessä iltaa kohti siirryimme hotellin a la carte -ravintolaan illastamaan. Lis-

talla oli erinomainen annos pihviä ja jotain muuta, ja jäinkin kaipaamaan vain annoksen esittelyä. Illallisen jälkeen oli kolme tuntia aikaa saunoa ja loppuilta menikin saunoessa, seurustellessa ja verkostoituessa.

Sunnuntaina oli heti aamiaisen jälkeen vuorossa tapahtuman toinen vierailu, jonka kohteena oli kuunari Vega. Vega on vuonna 1952 valmistunut Neuvostoliitolle sota-korvauksena rakennettu puinen purjelaiva, joka on monen mutkan kautta päätynyt huonoon kuntoon ja pietarsaarelaisen säätiön haltuun. Säätiön tavoitteena on vapaaehtoisvoimin kunnostaa kuunari alkuperäiseen asuunsa joko purjehdus-, museo- tai ravintolalaivakäyttöön. Samassa yhteydessä näimme myös toisen historiallisen laivaprojektin, Jakobstads Vapenin.

Vega-vierailun jälkeen oli vuorossa viimeinen virallinen osuus, piirikuulumiset. Piirien edustajat kertoivat lyhyesti piiriensä ja niiden lippukuntien meripartiokuulumiset. Piirikuulumisten jälkeen syötiin jälleen maittava ateria. Viimeisenä ohjelmanumerona oli perinteisesti Partiopurjehtijat – Scoutseglarina ry:n vuosikokous. Klo 14 aikoihin sekun oli ohi ja edessä kotiinpaluu.

Reissu oli ehdottomasti kannattava. Asia-sisältö ei ollut aivan yhtä mielenkiintoinen kuin viime vuonna, mutta ohjelmaa oli vähemmän, joten seurusteluaikaa jäi enemmän.

PIKKU-UUTISIA

Juhlavuosi pörähti käyntiin ammentaila

Lippukuntamme johtajisto kulutti salin penkkejä tällä kertaa Patti-joen veteraanimajalla. Juhlavuosi laitettiin käyntiin suurin suunnitelmin: ideoitua tuli niin ensi kesän lippukuntaleiriä kuin syksyn 90-vuotisjuhliakin.

Aina valmiina – aina siivosti!

Merituulen johtajisto reippaili kevään ammentain päätteeksi, ja tarttui luutuun sekä harjaan. Kololta tuli puunattua niin lattiat kuin laatikotkin. Pidäthän sinäkin huolen, että kolo on kokouksesi jälkeen vähintään yhtä hyvässä kunnossa kuin sinun sinne tullessasi. Tarkista myös ilmoitustaulun siivousvuorolistalta, ettei veejiisi tai äljiisi ole vain unohtanut omaa vuoroanne :D

Martta-mummo

*Juhlavuoden kunniaksi Reimari julkaisee kolmiosaisen sarjan kolon legendoista. Ensimmäisessä osassa lippukuntalehden lukijakunta pääsee sukelta-
maan nostalgisen Martta-mummon maailmaan. Oletko sinä ikinä kuullut
Martta-mummosta – tuosta kolon vintillä kiikkuvasta muorista?*

Ulla Pirkola

Metu

”Joskus kyllä pelottaa, kun tulee pimeällä kololle ja kuulee ääniä”, kuvailee nimeltä mainitsematon lippukuntamme johtaja tuntojaan. Miina (nimi muutettu) kuuli Martta-mummosta ensimmäisen kerran jo sudenpentuna. Laumanjohtajat kertoivat hämyisen pimeässä laumaillassa vanhas-
ta naisesta, joka on kulkenut Merituulen kolon vintiltä toiselle. Martta-mummo asui aikoinaan jo kirkon takana olleen pot-
tukellarikolon vintillä. Sieltä mummo muutti lippukun-
tamme mukana Hopea-
tauriin ja nykyiselle kololle saakka.

”Loppupiirissä piti aina huutaa ihan täysillä siksi, että Martta-mummo putoaisi kiikkustaan. Kaksi kertaa kuulimmekin huutomme jälkeen aika kovan kolahduksen – aivan kuin mummon putoamisen”, muistelee jo partiotaipealensa lo-

pettanut entinen lippukuntalainen.

Miina (nimi edelleen muutettu) kertoo käyneensä kolon vintillä kurkkaamassa, että löytyykö Martta-mummo sieltä.

”Kun siellä ei ollutkaan ketään, petyin.

Mutta sitten huomasiin että olihan siellä nojatuoli...”

Ehkäpä Martta-mummon vanha selkä ei ole enää kestänyt kiikkumista ja mummon on täytynyt vaihtaa pehmeämpään istuimeen.

Olitko sinä kuullut Martta-mummosta aikaisemmin? Huutaako sinun vartiosi tai laumasi loppupiirissä kurkku suorana, tai oletteko koskaan ihmetelleen vintiltä kuuluvaa kopinaa? Ehkä kannattaisi...

Puuron siivittä

Kirkonpenkit täyttyivät kun lupauksenantotilaisuuden aika koitti. Etummaisissa riveissä istuneita saattoi jopa hieman jännittää. Seurakunnan tervehdyksen arvokkaaseen tapahtumaan toi Raaben seurakunnan kappalainen Veikko Määttä.

Vaikka tämän vuoden puurojuhla ei yltänyt viime vuoden väkimääräennätyksiin, yksi ennätys varmasti rikottiin. Koskaan aikaisemmin ei puurojuhlassa nimittäin ole ollut näin paljon valokuvaajia :) Partiolaistaipaleen kenties arvokkaimmat hetket halutaan siis tallentaa.

Laumanjohtaja Elisan johdolla lupausbomma sujui uusilta sudareilta leikiten.

imiä lupauksia

Yleisöä pakkautui jälleen kerran seurakunnan isoon saliin sankoin joukon. Puuron syöjien joukosta löytyy ainakin siskoja, isejä, veljiä, äitejä, mummoja, serkkuja, kavereita ja kuka tietää – ehkäpä muutama puuronperso kuokkavieraskin eksi seuraan.

Mitä olisi puurojuhla ilman sketsejä? No ei mitään! Vaikka puurosali ei ehkä aivan Kansallisoopperan äänentoistolle pärjääkään :) Tänä vuonna saimme ainakin pukille morsiamen...

Juba ja Tero ottivat puuroa sekä soppaa kunnan annokset, jotta jaksaisivat vetää vartioitansa myös keuhkäkauden.

Teksti: Ulla Pirkola
Kuvat: Markus Lehto
ja Ville Vainionpää

Hankip

Ulla Pirkola

Metu

Tällä kertaa Merituuli matkasi talvileirille Oulaisten Ahonperälle, entisen kansakoulun tiloihin. Jo aikoinaan lippukunnan nykyisiä johtajia pelotellut rehtorin haamu ei jättänyt nykyisiääkään sudenpentuja rauhaan...

Viikonlopun ohjelma koostui mitä moninai-
simmista partiohommista, askarteluja sekä
kunnolla syömistä unohtamatta. Vaikka
suksien raahaaminen bussiin, kun maa oli
sula, tuntui hassulta koti-Raahessa, hymy

nousi huulille viimeistään leiripaikalla. Hiih-
tohaikki pystyttiin järjestämään, ja suksi
luistikin jengillä niin hyvin, että leiriläiset
ehtivät viettämään hieman ansaittua vapaa-
aikaakin.

Jos et päässyt mukaan, voit kadehtia leirillä
olleita myös heidän hienoista hankipal-
lokaulanauhoistaan. Kun pidät kiirettä, et
missaa kuitenkaan kesän odotetuinta tapah-
tumaa, juhlaleiri Suuntimaa. Nähdään siis
siellä!

Kuvit: Anni Gärning

Kynäniekan kauhan varressa

Ulla Pirkola

Metu

Olen ollut partiossa jo yli kymmenen vuotta, ja johtajanakin jo yli puoli vuosikymmentä. Vaikka leirejäkin olen johtaja-aikana kolunnut kymmeniä, en ollut vielä koskaan touhuillut leirikeittiössä. Hankipallolla olinkin ensikertaa kokkikisällinä.

Ruuanlaiton luulisi olevan vain muutaman tunnin nakki päivässä, mutta kun nälkäisiä suita on ruokittavana 70, on kokin homma kokopäivätyötä. Kun aamupuuro oli syöty, alkoi lounaspottujen kuoriminen. Ja kun nakkikeitto oli maisteltu, alkoi pyttipannumakkaroiden pieneminen samalta istumalta.

Kovasta työstä huolimatta keittiöllä oli koko ajan tosi mukavaa. Ja kaiken kukkuraksi pääsin kisällinä varsinaisten mestarimuonittajien seuraan. Nyt osaan paitsi vääntää leirimuonaa, myös pieniä sipulin oikein, ja tehdä majoneesin itse ihan alusta saakka.

Kiitos kokkikavereille! Lopuksi tahdon vielä rohkaista myös kaikkia partiolaisten vanhempia mukaan kokkipuuhin – se jos mikä antaa aitiopaikan lasten harrastuksen seuraamiseen :)

"Musta tulee isona peejii!"

Pj-peruskurssin ykkösosa Abonperällä 9.-11.2.

Partionjohtajan peruskurssin kurssikirjeessä lupaillaan suuria; "Tervetuloa oppimaan, kokemaan ja elämään sitä, mitä on olla aikuisena partiossa". Nob, nyt kurssin ensimmäisen osan jälkeen olo ei ole kyllä yhtään sen aikuisempi kuin ennenkään, mutta viikonlopusta sai silti hurjasti kotiinviemisiä myös lippukuntaan.

Tiina Reponen

Metu

Perjantai hujautti vauhdilla ohi lähinnä leirivartioihin tutustuessa ja iltanuotiosta nauttiessa, mutta seuraavana päivänä päästiinkin sitten kunnolla koulutuksen makuun. Partionjohtajakurssille on mahdutettu suuri määrä asiaa muun muassa lippukunnan organisaatiosta, partiopesteistä ja –vakuutuksista sekä turvallisuudesta.

Nopeasti selvisi, miten hurjan monella eri tavalla asiat voidaan eri lippukunnissa hoitaa. Eivätkä eri lippukuntien pj-kokelaiden leirivartioissa kertomat uudet ja erilaiset tavat olleet huonoja, vaan pikemminkin päinvastoin!

Onneksi koko kurssia ei kuitenkaan tarvinnut istua sisällä. Energisimpien pj-kokelaiden olikin jo vaikea kuunnella pelkkää teoriaa koulutuksesta toiseen. Pientä haikkia ja yöpymistä laavussa ulkosalla odotettiin ainakin meidän leirivartiossa innokkaasti. Kunhan selvisimme yöpymispaikalle, saimme yön pimetessä herkutella loimulohella ja jutella höpöjä nuotion ympärillä.

Sunnuntaiaamuna edessä oli vielä patikointi takaisin leirikeskukseen, sauna ja viimeiset koulutukset. Päivän paras koulutus oli nimeltään projektisimulaatio, jossa pääsimme leikkimään lippukunnan kesäleirin järjestämistä. Oli jännä ikään kuin päästä kulissien taakse katsomaan, miten paljon asioita siihen oikein tarvitaankaan.

Kun istuimme Miisan kanssa viimein bussissa kohti kotia, selvisi, mikä oli se Pj-kurssin ykkösosan ehkä tärkein anti. Meitä oli kursilla 12 lippukunnasta ja jokaisessa niistä on vähän erilaiset perinteet ja tavat tehdä asiat. Elikkä hyvien ideoiden vaihtoa, sitä se oli.

Viikonlopun jälkeen pää pursuili uusia ideoita ja uutta intoa. Kaikenlaisista suunnitelmista ja ajatuksenkipinöistä ei meinannut tulla loppua linja-autossa, ja muutama niistä kytee edelleen. Yksi niistä on eräs meidän kahden merituulelaistytön mieleen juolahtanut idea, joka on nyt kyllä pakko toteuttaa, kun se kerran lukee tässä mustana valkoisella!

Ensi kesänä mekin siis lähtään vaeltamaan, ihan varmasti.

Partiemediakurssi
Ylivieskan ammat-
tikorkeakoululla
17.-18.2.2007

Kuusi: XXXXXXXXXX

Oppimista ja yhdessäoloa

Minkälainen koneisto jauhaa uunituoreita mediaosaajia?

Miro Lapinoja
Metu

Kurssin tarkoitus oli luoda uusia media-osaajia lippukuntiin ja sen se täyttikin mallikkaasti. Itselleni ainakin jäi päähän vaikka mitä hyödyllistä, joka auttaa tämän jutun kirjoittamisessa. Kurssi oli ensimmäinen lajiaan ja menestysuhan siitä kehkeytyi. Raahen edustusjoukko oli lähes puolet kaikista kurssilaisista, mutta oli siellä toki muitakin.

Kurssipaikalle saavuttuani kaikki kouluttajat eivät olleet vielä kasassa, joten saimme hetken tutustua muihin kurssilaisiin. Itselleni lähes kaikki olivat uppo-outoja, mutta juttuun tultiin viimeistään silloin, kun muodostettiin kaksi jonoa suunnilleen näin: ”Raahelaiset tähän ja muut toiseen jonoon niin menee aika tasan.” Viereinen oli sitten pari, joka piti puolessa tunnissa haastatella niin hyvin, että hänestä osasi kertoa muille. Loput aiheesta uutistekstin perusteet olikin melko tylsää teoriaa. :(

Seuraavaksi käsittelimme tiedotetta viestimille. Siitä voi joskus olla hyötyäkin, vaikka se olikin tylsää. Aika kului ja vaihdoimme aiheeseen partion juhluvuosi viestinnän kannalta. Sen jälkeen siirryimme viimein majoituspaiikkaan Mielikki-talolle ja ennen kaik-

kea SYÖMÄÄN. Nälkä kurnikin jo, olihan viime ateristi kulunut pyöreät 6 tuntia.

Kirjoitimme ryhmätyönä lippukunnan kesäleiristä tiedotteen viestimille. Ryhmätöiden tuloksia purkaessa otsikoilla oli iso rooli tiedotteen kiinnostavuuden kannalta. Jossain välissä iltaa lätkittiin korttia (OIKEA partiotoiminta RULEZ :D) ja iltaohjelama oli jotain mahtavaa, sillä tiedossa oli Puutisvuoto. Saunakin olisi ollut lämpimänä, mutta Bond vei voiton. Huomasi, että porukka oli jo aika väsynyttä, kuten jututkin.

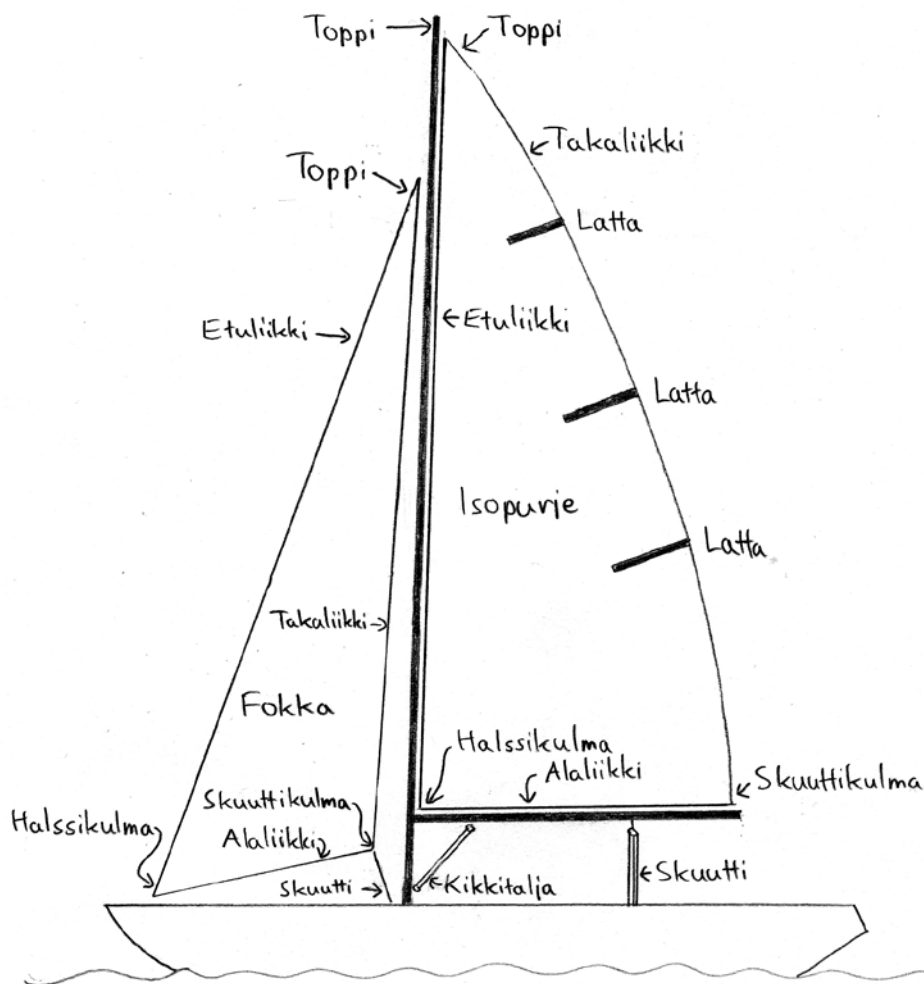
Hiljaisuus tuli ja oli mutta jutut jatkuivat, tosin hiljaisemmalla äänellä. Kahden varoituk- sen jälkeen saimme puhuttelun ja melkein il- tasadunkin. Sitten porukka otti nukkumat- vastaan ja painui höyhensaarille.

Sunnuntaina pääsimme lehden taittamiseen ja valokuvauksen perusteisiin. Vaikka va- lokuvaus tulikin aiheeksi vasta nyt, oli ka- meran salama välkkynyt jo edellisenä iltana ihan kiitettävästi. Syötyämme pääsimme ai- heeseen, jota ainakin itse olin kaikkein eni- ten odottanut... Ja sehän oli tietysti nettisi- vujen tekemisen perusteet. Sitten täytimme palautelaput ja matkasimme kotiin.

Purjehdus – Suomi -sanasto

Moni viime kesänä Matildalla purjehtinut oli varmasti pulassa purjehdustermien kanssa. Reimari tarjoaa loivennuksen kulttuurishokeihin suomentamalla alan termeistä välttämättömmät. Opettele nämä kevään aikana, niin voit keskittyä kesällä olennaiseen eli purjehtimiseen!

Isopurje, iso	Maston takana, mastossa kiinni oleva purje.
Fokka	Keulapurje.
Spinaakkeri, spinnu, pallopurje	Puolipallon muotoinen iso keulapurje myötätuulia varten.
Liikki, liesma	Purjeen reuna (etuliikki, takaliikki, alaliikki).
Halssikulma	Purjeen etualakulma
Skuuttikulma, jaluskulma	Purjeen taka-alakulma.
Toppi	Purjeen yläkulma, maston huippu.
Kikkitalja, kikki	Puomin alasetotalja.
Latta	Muovilevy, jolla tuetaan isopurjeen takaliikkiä.
Skuutti, jalus	Köysi, jolla purjetta asentoa säädetään. Tärkein säätököysi.
Nostin, falli	Köysi/vaijeri, jolla purje nostetaan.
Knaappi	Se, johon köyden vapaa pää kiinnitetään. Knaappeja on paljon erilaisia.
Levanki	Kannella oleva kisko, jonka kautta skuutti menee purjeeseen.
Pinna, ruori	Peräsimen varsi, jolla venettä ohjataan.
Jatkopinna	Pinnan päässä oleva jatkovarsi
Vantti, harus, staagi	Vaijeri, joka pitää mastoa pystyssä.
Touvi	Laiturin "tappi", johon kiinnitysköysi kiinnitetään.
Venhaka	N. 2 m pitkä tanko, jonka päässä on koukku
Puoshaka	N. 1 m pitkä tanko, jonka päässä on lukko köydelle. Käytetään kiinnityttäessä poijuun.

Mitä kuuluu Tero?

Mitä kuuluu -palsta oli buukattu jo ihan toiselle lippukuntamme johtajalle, mutta vuosikokousten sensaatiomaisten uutisten jälkeen Reimari hyökkäsi kuummimpien lööppien perään. Saatte lukea niitä seuraavasta...

Ulla Pirkola

Metu

Tero! Reimarikärpänen vuosikokouksen katossa kertoi, että sinä et ole loppuelämäsi lippukuntamme johtaja. Pitääkö huhu paikkansa?

- Joo. Juhlaleiri Suuntiman aikana johtajan valtikka siirtyy tosiaan pitkäaikaiselle partiokaverilleni Kipalle, eli Indrénin Kirsille. Asiasta on ollut supinaa ja suunnittelua jo hetken, ja lippukunnan vuosikokouksesta asiasta lopullisesti päätettiin.

Onko sulla joitain muita suunnitelmia tulevaisuuden varalle, kun et jatka enää lippukuntamme peräsimessä?

- No tarkoituksena olisi suunnata kaukomaille. Näillä näkymin lähdén yhdessä Umpán kanssa vuodeksi nousevan auringon maahan Japaniin.

- Meillä on tarkoitus lähteä opiskelemaan Japanilaiseen yliopistoon maan pohjoisimmalle saarelle Hokkaidoon. Ihan varmoja emme lähdöstä tosin ole. Hokkaidosta ei ole vielä tullut vastausta, joten pitääkö kaikki peukkuja meidän puolestamme!

Ai jaa. Annatko pestin Kipalle luottavaisin mielin? Miten aiot evästää Merituulen uutta ruorimiestä... eiku naista...?

- Tottakai! Vuosikokouksestakin on vasta

muutama päivä, joten en ole hirveästi asiaa ehtinyt vielä miettiä.

- Emmeköhän me kokousta Kipán kanssa ainakin pari kertaa. Kevään kuluessa kaikki rutiinijutut tulee Kipalle varmasti tutuiksi – hallituksen vetämiset ja sellaiset. Ja Kipa oli myös lippukunnanjohtajakurssilla, mikä on tosi hieno homma. En ole itsekään moista kurssia ehtinyt käymään.

Mikä on ollut kaikista kivointa lippukunnan johtamisessa? Onko hommassa mitään ikävää?

- Kaikki lippukunnan tapahtumat. Leireily kaikkien muiden merituulelaisten kanssa on parasta. Joskus on alkanut harmittamaan, kun partiokaverit on retkillä ja kursseilla, ja mä haudaudun kotona paperitöihin. Mut onneksi olen niistäkin selvinnyt.

Olisko sulla mitään viimeisiä sanoja Reimarin lukijoille?

- No ei missään nimessä viimeisiä sanoja! Kivaa kevättä vaan kaikille, mutta ette te minusta näin pian eroon pääse. Olen Suomessa vielä ainakin puoli vuotta, ja Japanistakin tulemme takaisin.

Ensi Reimarissa kysymme, mitä tulevalle lpkj Kipalle kuuluu.

Sanat sekaisin

Majavat-lauma tapaa metsässä avaruusolioita, jotka puhuvat erikoista kieltä. Auta majavia ymmärtämään heidän puhettaan. Yhdistä sanat oikein.

Vihiu

Inkkar

Kuupusmasi

Taltte

Lampkutaspu

Kseust

Kötnötti

Tinouo

Nospunlito

Mikana

Nötkötti

Makuupussi

Taskulamppu

Nötkötti

Kamína

Huivi

Teltha

Lipunnosto

Sukset

Rinkka

Vartioloaisen palsta

Testaa itsesi kahden vartionjohtajan laatimalla testillä. Millainen partiolainen Sinä olet?

1. Kurssi on tiedossa, oletko lähdessä?

- a. NO ENTOD!!!
- b. mmm, riippuu kavereista!
- c. JOO! varsinkin Pekan kurseille!

2. Leirillä on ruoka-aika, mitä syöt?

- a. karkkia ja 3 leipää!
- b. 4 leipää ja makaronia.
- c. KAIKKEA!

3. Mitä teet leireillä?

- a. laiskottelen ja mesetan läppärillä.
- b. kuuntelen mp3:sta ja nukun teltassa.
- c. kaikkea!

4. Talvileirillä on hiihtoa, miten suhtaudut?

- a. ööö, sukset "jäi" kotiin...
 - b. HIIHDÄN!
 - c. sukset jäi kotiin, mutta äkiähän ne puusta tekkee!
5. Kokouksessa pelataan vain korttia, mitä teet kun taas peli alkaa?

- a. SUOSTUN!
- b. öö, no jos johtaja käskee.
- c. valitan Terolle: "se ei kuulu partioon!!"

6. Pekka-sudarilla on mennyt villasukat hukkaan, mitä teet?

- a. Pentu saa ettiä ite ne, kun on ne hukannukki!
- b. Teroooooo!! Pekalla on villasukat hukassa!

c. ahaa, no lähdetäämpäs etsimään niitä.

7. Tunnistatko kaikki Merituulen johtajat?

- a. öö, no ainaki Ullan ja Teron!
- b. kaikki melkein, paitsi ketä ne silmälasipäiset nörttipartiolaiset on?
- c. JOO, kaikki! Sanni, Salla, Anni, Tiina, Saana, Jaana.....yms.

8. Pidätkö partioviikolla partiohuivia?

- a. no en TOD! kaikihihan luulee mua ihan tyhymäksi!
- b. jos muillaki on.
- c. juujuu, nukkuessakin!

eniten **A**-vastauksia

• • • • •

Mietti asennettasi uudestaan, mutta kyllä sinusta vielä tulee hyvä partiolainen!

eniten **B**-vastauksia

• • • • •

Olet hyvä partiolainen, vielä kun pinnistät vähän, niin sinusta tulee loisto partiolainen!

eniten **C**-vastauksia

• • • • •

Kuulostat loistavalta partiolaiselta! Mutta varo että et väsähdä! =)

Makea pala partiohistoriaa

Tällä kertaa Reimarin Herkkunurkka matkaaakin partion juhlavuoden kunniaksi ajassa taaksepäin. Alusta asti partiossa on retkeilty ja tehty retkiruokaa, ja nyt sinullakin on mahdollisuus kokeilla paria äitini partioaikojen arkistoista löytynyttä nostalgiaherkkua – jos vain uskallat!

Sammakko on syötävää

Ensin pyydystetään sammakko. Se onnistuu paljain käsin, mutta esim. atraimen tapainen keihäs on kätevä apuväline.

Suomesta tavattavat syötävät sammakot ovat tavallinen sammakko, viitasammakko sekä hyvin harvinainen, mutta parhaimman makuinen mölysammakko.

Naarassammakko on yleensä urosta suurempi, eli parempi saalis. Pienet sammakot on parasta jättää kasvamaan, kunnes niiden reidet ovat sormenpaksuisia.

Kun lihava sammakko on saatu pyydystetyksi, tapetaan se katkaisemalla puukolla selkäranka niskasta. Otuksesta käytetään vain reidet ja pohkeet. Koivet nyljetään tuppeen, nahka lähtee helposti.

Maustamisen jälkeen jalat paneerataan ja paistetaan rasvassa. Alkeellisissa olosuhteissa ne voidaan myös savustaa, keittää suolavedessä tai paistaa avotulella.

VINKKI:

Huolellisesti valmistettu ja maustettu sammakonreisi on monin verroin maukkaampi kuin kanan vastaava.

Hiillostettu piisami

Kun nuori piisami on nyljetty ja puhdistettu, kuivataan se esim. talouspyyhkeellä. Jos saatavilla on rasvaa ja sinappia, voidellaan liha niillä ennen paistamista. Hyvällä hiilloksella piisami kypsyy n. 20-30min.

Gratinoidut juuret

Ainekset: *Luonnonvaraisia juuria, kuten voikukkaa, maitohorsmaa, karhun-, ukon-, koiran- tai ruobenputkia sekä suolaa ja vettä.*

Luonnonvaraiset juuret puhdistetaan ja keitetään pehmeiksi suolalla maustetussa vedessä. Juurekset paistetaan äkkiä kuumassa uunissa niin, että pinta ruskistuu.

Reimaria on kohdannut

JUORU-
INFLAATIO.*

Eikö Merituulessa
enää tapahdu
mitään?

*lue : puute

Juorut

Mitä huudetaan kun herätys-
kelloa? Itiläriit!

Me ollaan idiootteja kaikki,
kun ei vaaleist tiedetä!

Tiina, Umppa

& Tero

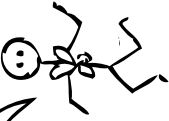
karkaa

ulkomaille...

NYH

SIBS

TOKYO

PARTIOVIKKOA!

HAPPY

!pudoi

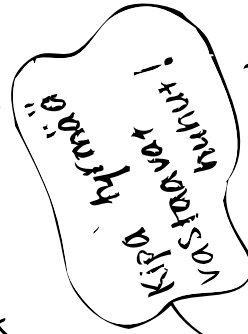
Tiina: Mää on oikeesti blondi!

Saako Reimari seuraa-
vaksi pää-
toimit-
tajaksi ruori-
MIHEN

Päivillä tulee pian käymään vauva-aiakara.ONNEA!

SEMMONEN
TÄMMÖNEN

Minnan kynnet on
(oikeesti) terävät...
eiku. terästä?

Oaapisen laidasta

Iltanuotio ei ole koskaan iltanuotio ilman muutamaa laulua. Yksi suosituimmista on tunnelmallinen ”Meill’ on metsässä nuotiopiiri”. Suomen Partiolaisten Juhlapäivän oppaassa sanoitettiin tämä nostalginen laulu uudelleen, ja uudet sanat ovatkin varsin partiomaiset. Laulua kuullaan varmasti viimeistään juhla-leiri Suuntimalla...

*Meill’ on kaulassa partiobuivi
(säv. Meill’ on metsässä nuotiopiiri)*

*Meill’ on kaulassa partiobuivi,
siitä meidät tuntee voi.
Kivat laulut ja leikit on meillä,
huuto raikuu yli maan.
Satavuotista taivalta juhlii,
suuri partioliikkeemme tää.
Siksi yhdessä voimme nyt laulaa,
B-P:n hengessä jatketaan.*

Maailma Yksi Lupaus